

Gyógyszerészek avatása

Nyilvános egyetemi tanácsülés az Orvostudományi Egyetemen

A közelmúltban nyilvános egyetemi tanácsulást tartott a Szegedi Orvostudományi Egyetem. Meghívott vendégek, ismerősök, pályatársak, szülők és hozzátartozók jelenlétében hatvanegy végzett gyógyszerészhallgatót avatott gyógyszerészé az egyetemi tanács. Ugyanez alkalommal került sor doktori disszertációjuk sikeres megvédése után Keresztes Anna, Bánhalmi Zoltán és Simon Lajos doktorra fogadására is.

Dr. Kedvessy György rektorhelyettes megnyitó szavai után dr. Novák István gyógyszerésztudományi kari dékán terjesztette az egyetemi tanácsulás elé az avatandók névsorát. Először a három új gyógyszerész doktor tette le fogadalmát, s járult az egyetemi tanács elé a doktorra fogadó kézfogásra, majd a végzett gyógyszerészek nevében Jerkovicz Klára kérte az egyetemi tanácsától a 61 végzett gyógyszerésze avatását. A gyógyszerészeti eskü és az avató kézfogás után a nyilvános egyetemi tanácsulást dr. Kedvessy György rektorhelyettes zárta be.

Esküt tesznek az új gyógyszerészdoktorok.

Gyógyszerészé fogadom! — Egy jelképes értelmű kéz szorítás a hatvanegy közül

A nyelvszakosoknál nyelvkészség szempontjából éles határvonal vonható, a külföldetjárta és nem járt kartársak között, amiből következik, hogy a külföldi tanulmányutak szervezését messzemenően javasoljuk.

A matematika szakosok kevés kivétellel szakmailag jól képzettek. A jelöltek azonban igénylik, hogy az egyetemen a középiskolai anyaghoz közelebb álló problémákkal bővebben foglalkozzanak.

A fizikai szakosok felkészültsége megnyugtató, kisebb bizonytalanság fordul elő a technikai alkalmazások területén a nukleárisaknál, valamint feladatmegoldásoknál a kémia-fizika szakosok esetében.

A kémia szakosok az előző évekhez képest jobb felkészültségűek, lelkiismeretesebbek, és hivatástudatuk is jobb.

A biológia szakosok felkészültsége jó. Akadtak olyan aktív és lendületes munkakedvvel, tárgyismerettel, alapos középiskolai tananyag ismerettel és gyakorlati készséggel rendelkező hallgatók, akik diafilm készítmények, diarajz sorozatok készítésével az általuk tanított tananyagreszt lényegét, új irányú megvilágítását magas szinten valósították meg.

A földrajz szakosok szaktárgyi felkészültsége megnyugtató és eléggé egyenletes. Náluk az összefüggés-rendszerek közül a történelmi-társadalmi összefüggések bemutatásában volt némi hiányosság.

A jelöltek iskolai gyakorlatában a legtöbb fogyatékoság nevelőmunkájukban volt. A konkrét nevelési cél kitűzésében a tananyag adta nevelési lehetőségek kiaknázásában, a spontán nevelési lehetőségek felismerésében és annak felhasználásában még a legkiválóbbak is bizonytalankodtak.

Ezzel kapcsolatos az is, hogy emocionális nevelési mozzanatok alig szerepeltek tanítási óráikban és helyettük szinte kizárólag az értelmi, logikai hatások domináltak. Úgy gondoljuk, hogy ezeknek a hibáknak a kiküszöbölése csak az egyetemi oktatók és a gyakorló iskolák szakvezetőinek, valamint párt és

KISZ (egyetemi) szervezeteinek együttes összehangolt munkája eredményeként lehetséges. Szakvezető tanáraink igen sokat fáradoznak azon, hogy a jelöltek nevelőmunkája javuljon, azonban a befektetett munka még nincs arányban az eredménnyel. Segítségét jelentene, ha az egyetemi oktatásban nagyobb súlyt helyeznénk a tanórán történő nevelés kérdéseinek oktatására, vagy mivel igen élő problémáról van szó, a szakdidaktikai órákon több időt szentelnénk ennek a kérdésnek még más kérdések rovására is.

Másik elég problematikus kérdés a jelöltek munkában a tanítványaik munkájának, adott esetben feleleteinek reális osztályozása és értékelése. Nagyon nehezen találtak meg a megfelelő szintet és sokszor az értékelés nem fedte az adott osztályzatot. Általában inkább liberálisan osztályoztak, de akadtak olyanok is, akik úgy vélték, hogy „jelesre” csak a tanár tudja az anyagot. Tudjuk, hogy az osztályzatnak nevelő jellege is van és ezért már többféle módon próbáltunk ezen a gyenge ponton segíteni. Első lépésként mindenkivel megismertettük a Rendtartás idevonatkozó fejezeteit, ahonnan megtanulhatták, hogy ki kaphat jeles, jó, stb. osztályzatot a feleletére. Második lépésként megcsináltuk azt, hogy a hospitálásaik alatt ők is osztályozták a szakvezető tanárral együtt és óra végén egyeztettek és megbeszéltek az osztályzatokat. Harmadik lépésként az első órájukat tartó jelölteknek nem engedjük megmondani, hogy hányast kap a felelő, csak a következő órán, amikor a szakvezetővel megbeszéltek az osztályzatot. Ezek után került csak sor a teljes felelősséggel adott „jelölt-tanári” osztályzatra. Mindezek ellenére még mindig nem vagyunk elégedettek és itt is kérjük az egyetem támogatását. Az élet mutatja a problémát, érdemes a megoldásán közösen fáradozni, mert az eredmény megéri.

Az iskolai gyakorlatra kerülő V. éves tanárszakos hallgatók négy évi egyetemi előéletéről a gyakorló iskolák szakvezető tanárainak semmilyen képe nincs. Hamarabb jutná-

Kétszázötven a huszonkilencben

Diákköri munka az Orvostudományi Egyetemen

Az OTE tudományos diákköreinek helyzetéről való beszélgetés, a felmerülő problémák mutatják, hogy a diákkörök ebben az évben is komoly munkát végeznek.

Tájékoztatásul dr. Csapó Zsolt, a TDK elnöke közölte, hogy az orvoskaron 181 hallgató 24, a gyógyszerészkaron 24 hallgató 5 diákkörben vesz részt. Összesen tehát a 29 tudományos diákkörnek 205 tagja van.

Az Országos Diákköri Konferencia legközelebb Pécsen lesz, ahol egyetemünkről a korai előzetes felmérés szerint 20-25 előadásra lehet számítani.

Idén először a methodikai tanfolyam

Az egyetem oktatói és a Tudományos Diákköri Tanács komolyan foglalkozik a diákkör munkájával, az oktatók és hallgatók feladataival.

Dr. Szemere György adjunktus, rektori megbízott, főleg az oktatók szempontjából elemezte a feladatokat.

A TDK célja, hogy a tanulók elsajátítsák az önálló tudományos munkavégzés módszereit. A tudományos utánpótlás kiválogatását, nevelését is jelenti, de nem korlátozódik csupán erre, hanem a szakterület iránti érdeklődés felkeltése, az érdeklődők foglalkoztatása, és ennek a munkának a lelkesítő minősítése is feladata.

Igen fontos, új lépést jelent a KISZ szervezésében, az egyetem tanári karának támogatásával létrejött „Methodikai tanfolyam”, 9 előadásból álló sorozat, gyakorlati bemutatókkal egybekötve. Az előadások a következő témakörökkel foglalkoznak:

1. Elektronikai alapismeretek, műszerek bemérése. Néhány műszer ismertetése
2. Mikrotechnika és histokémia
3. Kísérleti állatokkal való bánás
4. Chromatographia és elektrophoresis
5. Fotometria és spektrofotometria
6. Bibliográfiai módszerek
7. Biometriai statisztikai számítások
8. Fotográfia és mikrofotográfia
9. Üvegtechnikai alapismeretek

A tanfolyam egyelőre kísérleti jellegű, amennyiben menetközben felvetődnek azok a problémák, amelyek esetleg más megoldást kívánnak.

Miért esőkken a diákköri tagok ambíciója

Dr. Jancsó Tamás, a Tudományos Diákköri Tanács tagja rámutatott arra, hogy nemcsak az oktatókkal szemben kell követelményeket támasztani. Az intézetek a demonstrátoroknak anyagi támogatást is nyújtanak, tehát mindenképpen jogos az a követelés, hogy a demonstrátorok mint diákköri tagok aktívan vegyenek részt az oktatásban, főként természetesen a gyakorlati oktatásban.

Mint a tapasztalatok mutatják, a hallgatók lelkesedése változó. Ezt a létszám ingadozása is mutatja. A félévek elején sok a jelentkező, később sokan lemorzsolódnak.

nak kartársi közelségbe és megkönnyítené a szeptemberi gyakorló tanítás megkezdését az, ha néhány soros jellemzés állna rendelkezésünkre a jelöltek szakmai tudásáról és emberi tulajdonságairól. A szakvezető kartársak a jellemzés birtokában a szakmailag jobb és pedagógiailag rátermettebb kollégákat osztanánk be először tanítási gyakorlatra, és a bátorítalanabb jelölt kartársak utánuk lépnek be a tanításba, amikor már mögöttük volna számtalan hospitált óra. Úgy gondoljuk, hogy az V. évesek KISZ szervezete ezt a kérésünket tudná teljesíteni, mindkettőnk közös hasznára.

A jelöltek óraelemző munkájában is akad még itt-ott probléma. Nagyon sokan még az első félév végén is a „nekem tetszett” szólammal kezdték az órák elemzését, vagy pedig egyszerűen elmondták időrendi sorrendben azt ami az órán történt. A kezdeti nehézségeken úgy próbáltuk átsegíteni fiatal kartársainkat, hogy először csak megadott szempontok alapján, és csak később elemezték komplex módon a látott órákat. Segítségét jelentene az óraelemző munkában az, ha a már elavultnak mondható óraelemzési szempontok helyett új szempontokat dolgoznánk ki és adnánk a jelöltek kezébe.

Összegezőképpen megállapíthatjuk, hogy az I. félévben mind a szakvezetők, mind a tanárjelöltek általában eredményes, jó munkát végeztek, azonban az említett hiányosságok kiküszöbölését a II. félévben meg kellene valósítani, hogy ezáltal javuljon mind a tanárjelöltek munkájának, mind a szakvezetés színvonala és továbbra is jó vagy még jobb felkészültségű tanárjelölteket tudjunk az iskoláknak biztosítani.

Szeretnénk, ha az elmondottakkal kapcsolatban az érdekelt V. éves kollégáink is véleményt nyilvánítanának az iskolai gyakorlatról!

Dr. Szabó István
igazgatóhelyettes

Miért ilyen hullámzó a lelkesedés? Ebben talán két tényező játszik szerepet. Az egyik az, hogy sokan „mást várnak” a diákkörtől, bizonyos fokú csalódás éri őket. Úgy érzik, hogy a nekik nyújtott segítség nem olyan, mint amit elképzeltek, hogy nem kapnak megfelelő feladatokat.

Ezen lehetne segíteni: a KISZ fontos feladata lenne, hogy a diákkörbe lépőket tájékoztassa az ott folyó munkáról, lehetőségekről, széleskörű felvilágosító munkát fejtson ki. A KISZ védnöksége nyilvánuljon meg abban, hogy a hallgatók helyes képet kapjanak a TDK munkájáról, s arról, hogy ez igen sok türelmet, kitartást, sokszor apróbb kísérletek elvégzését is igényli.

A KISZ és a felsőbbéves hallgatók kezdeményező szerepe

Sok a panasz a túlterheltséggel kapcsolatban. Ez is megoldható jó időbeosztással: a diákkörös kérjen konkrét beosztást az intézetben, s így idejével jobban tud gazdálkodni. Különösen fontos ez a negyedéven, a ciklikus oktatás miatt. A KISZ tekintse feladatának, hogy az idősebb hallgatókat bevonja a diákkörök irányításába, vezetésébe.

A felsőbbéves hallgatók több önálló kezdeményezést indítsanak. Vessenek fel problémákat, melyeket vagy az intézetben belül, vagy magasabb szinten tárgyalnak meg. A fent említett elvek, tapasztalatok, tanácsok figyelembevétele segíthet abban, hogy a diákkörök be tudják tölteni feladatukat.

Patócs Mária

CSENDÉLET

Dér István festménye

Vágási Imre:

Száguld már a szél

Száguld már a szél
anyácskám
sírod felől muskátlik száradása
és vidám kacagás rohan
Mint a rét állatai
Mint a fák madarai
Kezedben a szelek lelke
Üzeneted átadták már
Széled szemmel simogattál
Ilyen az emlék Lám
az eltávozott itt jár
az utcák visszavert fényében
tétován és előttünk játszik
a köd függőnyeit eregetve
amíg elfáradunk